ENGELBERTUS ADMONTENSIS

Admont (?), Anfang 14. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25990
Copyright: Admont, Benediktinerstift

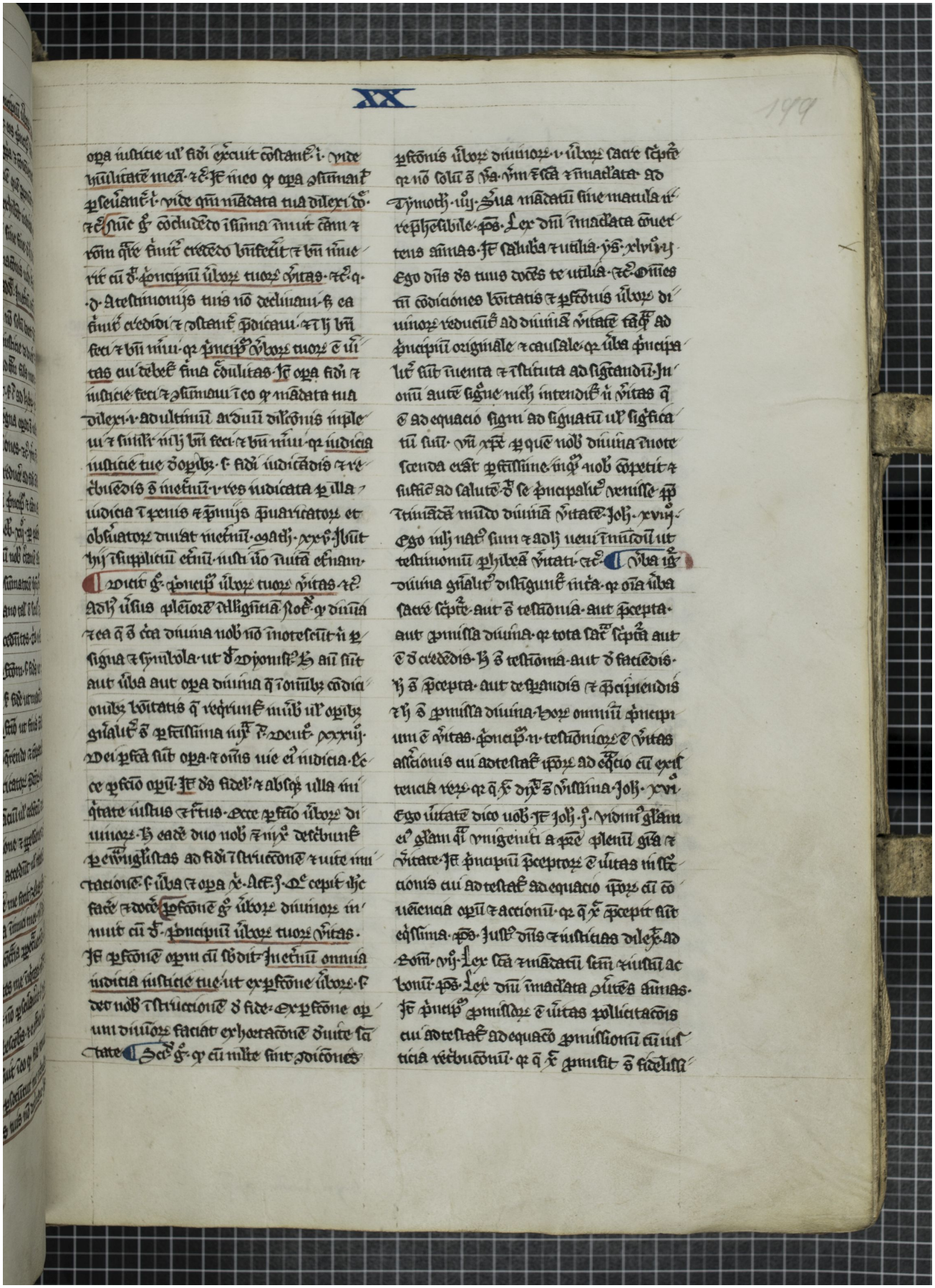

opa iustitie ul' fidi exerciti constanter i. uide
mutilatē mea. ꝛc. Et iuxta q opa consumant
pseuant i. uide qm mandata tua dilexi do-
ꝛc. Sue g concludendo istima iuxta cam ꝛ
rom qre finit credendo bnfecit ꝛ bn iuue
rit eu d principiū ulor tuor ūitas. ꝛc. q.
d. A testimoniis tuis no declinaui. h ea
finit credidi ꝛ obstant pdicaui. ꝛ hi bn
feci ꝛ bn minu. q principū ulor tuor ē ūi
tas cui debet fina cōsultas. Et opa fidi ꝛ
iustitie feci ꝛ consumaui ideo q mandata tua
dilexi. v. ad ultimū arduū dilectionis imple
ui ꝛ similr. mihi bn feci ꝛ bn minu. q iudicia
iustitie tue doplex. s. fidei iudicandis ꝛ re
debiendis d metiū. v. res iudicata p illa
iudicia ꝛ penis ꝛ premijs fuaricatoꝝ et
obliuatoꝝ duxit metiū. ostendit. xxx. Iubet
hi ꝛ supplicū ecclī. nulli no iuta ecclam.
Dicit g. concipe ulor tuor ūitas. ꝛc.
Adhi iustis plenior intelligentia. sed q diuina
ꝛ ea q d ecca diuina nob no inotescit n p
signa ꝛ similitudo. ut d Dionisi. Hi aut sunt
aut iuba aut opa diuina q ionibz cōdi
onibz hoitatis q rerum nub ul' opibz
gratiae d pfectissima nx. ꝛ dicit. xxxiij.
Dei pfecta sunt opa. ꝛ omis uie eius iudicia. Le
ce pfecto opi. Et ds fidel. ꝛ absq ulla iui
tate iustus ꝛ ꝛtus. Ecce pfecto ulor di
uinor. h cade duo nob ꝛ nx detebunt
p eūngelistas ad fidei ꝛ structionē ꝛ uite iui
tacionē. s. iuba ꝛ opa. ꝛc. Act. j. Oe cepit ihe
facere ꝛ docere pfectionē g ulor diuinor in
uit eu d principū ulor tuor ūitas.
Et pfectionē opui eu d dit. Iuxta iudicia
iustitie tue ut ex pfectione ulor. s.
det nob ꝛ structionē d fide. Ex pfectione op
uum diuinor faciat exhortationē d uite sa
cte. Sed g. q eu multe sint iudicationes
pfectionis ulor diuinor. i. ulor sacre scpture
q no solū d ns. sm ꝛ ca ꝛ mandata. ad
Timoth. iij. Sua mandata sine macula u
reprehensibile. ps. Lex dni immaculata conuer
tens aimas. Et salubia ꝛ utilia. ps. xlvi. iij.
Ego dis ds tuus doceo te utilia. ꝛc. Omnes
eu codicationes hoitatis ꝛ pfectionis ulor di
uinor reducit ad diuina ūitate tanq ad
principū originale ꝛ causale. q ulba principa
lia sunt inuenta ꝛ structuta ad significandū. In
omi autē signe mihi intendit u ūitas q
e ad equacio signi ad signatū ul' significa
tū sunt. vii xpe p quē nob diuina innote
scenda erat pfectissime. nicq nob cōpetit ꝛ
sufficit ad salutē d se principalit remisse. ap
Timoth. mundo diuina ūitate. Joh. xviij.
Ego mihi natus sum ꝛ adhi ueni ꝛ mundo ut
testimoniū phibeā ūitati. ꝛc. Iuba ig
diuina gratiae distinguit inta. q oia iuba
sacre scpture aut d testimonia. aut precepta.
aut promissa diuina. q tota sacra scptra aut
e d credendis. hi d testimonia. aut d faciendis.
hi d precepta. aut de quandis ꝛ percipiendis
hi d promissa diuina. Hoc omnium principa
lium e ūitas. concipe. n. testimoniorum e ūitas
assecuionis eu ad testate ipor ad cecio eu exist
tencia rei. q q x dni d sublimia. Joh. xvi.
Ego ūitate dico uob. Et Joh. j. Vidimus gloriam
eius gloriam q unigeniti a pre plenū gra ꝛ
ūitate. Et principū preceptor e ūitas in stre
cionis eu ad testate ad equacio ipor eu co
uiencia opi ꝛ accionū. q q x preceptū sit
excelsissima. ps. Iusti dis ꝛ iustitias dilexi. ad
Rom. vij. Lex sta ꝛ mandatū sctm ꝛ iustū ac
bonū. ps. Lex dni immaculata conuertens aimas.
Et principū promissor e ūitas pollicitacionis
eu ad testate ad equacio promissionū eu iusti
cia retributionū. q q x promisit d fidelissi